

Sayın üyemiz,

Türkiye'nin sessiz sedasız Enerji Ajansına girmesiyle petrol sorunu yeniden önem kazandı. Koalisyonun dağılmasından hemen sonra alınan bir kararla, başını ABD'nin çektiği ve "iktisadi Nato" diye nitelendirilen OECD bünyesindeki Enerji Ajansı sistemine ülkemiz de girmiş bulunuyor. Bu nedenle petrol sorununda varılan yeni boyutlara kısaca değinmek istiyoruz.

Enerji Ajansı, petrol üreticisi ülkelerin dünya petrol fiyatları üzerindeki politikasına karşı, "savunmacı ve barışçı bir yaklaşımla" müdahale olanakları sağlamak amacıyla kuruldu. Kuruluş, Türkiye ile birlikte, çoğunluğunu Avrupa ülkelerinin oluşturduğu 16 üye ülkeden meydana geliyor, üyelerin petrol tüketimlerine göre saptanan oy hakkı bakımından, ABD, Batı Almanya ve Japonya'nın oy sayıları toplamı, toplam oy sayısının yarısından fazla. Bu da bize, üye ülkelerin üç emperyalist merkezden oluşan eksenin yörüngesinde yer aldığını gösteriyor. Enerji Ajansı'nın kurulmasında çekimser oy kullanma yolunda ikna edilen Fransa yanında Norveç, Finlandiya ve Yunanistan da katılmayı reddeden ülkeler. Türkiye ise çekimser kalmak bir yana, ajansın kurulmasını engelleyebileceği halde, bu fırsatı kullanmayarak katılmayı yeğ tuttu. OECD yasalarına göre, OECD çevresinde bu tür bir örgütün kurulabilmesi için hiçbir üyenin muhalif kalmaması gerekli. Böyle bir organa katılmasında yarar görülmeyen ülkeler arasında sayılan ve yalnızca "iktisadi Nato"nun kurulmasını engellememesi istenen Türkiye, istenenden fazlasını yerine getirmiş oluyor.

Ülkemiz açısından Enerji Ajansı üyeliğinin, ekonomik ve politik bağımlılığın artması yönünde olumsuz sonuçlar doğuracağı kanısındayız. Yeni örgütün, petrol fiyatlarının indirilmesi ve uzun erimli perspektif boyunca bağımsız tutulması ilkesine dayandırılan stratejisi, barışçı olmaktan çok "Askeri Nato"yu da yedeğine alabilecek bir saldırganlık anlaşması niteliğindedir. Ortaklığın alacağı kararlara uymak durumundaki Türkiye, emperyalist blokun üretici ülkelere karşı yürüteceği politikayı onaylamak zorunda kalacak, belki de kendini fiili çatışma ortamı içinde bulacaktır. Böyle bir durumda Türkiye, daha güvenilir olanaklarla petrol temin edebileceği Ortadoğu ülkeleriyle ilişkilerini koparacak ve üretici ülkelere karşı, emperyalistlerin safında yer almış olacaktır.

Üyelik kararı, ülkemizin çıkarlarını daha da zedeleyecek niteliktedir. Batı dünyasının kendi yapısından kaynaklanan bunalımlarını çözmek için başvuracağı politik girişimlerin yansması bir yana, ekonomik ve teknik bağımlılığın, yani sömürünün artması ve genişlemesi de söz konusudur. Dış İşleri Bakanlığının üye olunmasını salık verdiği "gizli" bir raporunda, "teknolojik avantajlar", "yabancı sermaye olanakları" ve "batılıların enerji alanında işbirliğinden yararlanma" savlarını savunduğu açıklanmıştır. Aynı raporda, batılıların, izlenecek petrol politikası için ellerinde bulunan tek dayanağın teknolojik güç olduğu ve kuruluşa katılmayanlara teknoloji aktarmayacağı belirtildikten sonra, teknolojik silahın asıl sahibi çokuluslu şirketlere "OECD ve mümkünse kalkınma yolundaki ülkelere ayrıcalıklı ve teminatlı statüler kazandırılması" gerektiği görüşüne de yer verilmiştir. Çokuluslu şirketler ve yabancı sermaye olgusunun ülkemizin nasıl "yararına" işlediği ise artık iyice bilinmektedir.

Türkiye'deki yabancı petrol şirketlerinin, yeni sistemin "üs ve tesisleri" olması da öngörülmektedir. Diledikleri zaman hükümetleri, üretimi durdurma ya da petrol ithalatını kesme şantajı ile tehdit eden çokuluslu şirketlerin boyunduruğundan kurtulmanın ancak, pmDP'raizmi her alanda yenilgiye uğratabilecek uzun süreli toplumsal mücadelelerle mümkün olacaktır. Miyoruz Yerli enerji politikası, ülkedeki ham petrolün üretim Se pazar amasının kamu eliyle yürütülmesi ve Enerji Ajansı'ndan bir an önce çıkılması gibi istekler! yurtsever teknik elemanların kısa erimde savunacakları ilkeler arasındadır.

Saygılarımızla,

YÖNETİM KURULU